

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/46/2018                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 4499899986                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.02.2019                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Katarína Slováčková      |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2019:4499899986.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubora Šeba a členov senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a JUDr. Petra Brňáka v spore žalobcov 1/ H. H., bytom R. U., S.. J. XXXX/XX, 2/ S. H., bytom R. U., Š. XXXX/XX, 3/ T. H., bytom R. U., R.Á. XXXX/XX, 4/ U. H., bytom V., D. Q., C. C. XXX/XX, Č. W., všetkých zastúpených advokátskou kanceláriou Procházka & Partners, spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Búdkova 4, IČO: 36 854 948, proti žalovaným: 1/ Novogal a. s., so sídlom v Dvoroch nad Žitavou, Hlboká cesta 1421, IČO: 00 199 567, 2/ Q. F., bytom A. R. Ž., S.. Z.. T. XXXX/XX, 3/ H. C., bytom A. R. Ž., J. XX, 4/ C. P., t. č. na neznámom mieste, 5/ Z. Z., bytom N., Q. Ú.. X/C, K., 6/ W. Z., bytom N., Z. Ú.. X, K., 7/ X.R. Á. Z., bytom D., D. Z.. Ú.. XX, K., 8/ S. Z., bytom D., D. D.. Ú.. XX/A X/X, K., 9/ U. C., rod. E. R., bytom I., P. B. X, 10/ S.. T. R., bytom J. XX, 11/ S.. O. R., rod. D., bytom J. XX, žalovaní v 1/, 3/, 5/, 6/, 11/ rade zastúpení JUDr. Tiborom Nagyom, advokátom v Nových Zámkoch, Kukučínova 8, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13 C 422/1999, o dovolaní žalovaných 10/ a 11/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. apríla 2015 sp. zn. 25 Co 255/2013, takto

### rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobcovia 1/ až 4/ majú proti žalovaným 10/ a 11/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 7. mája 2013 sp. zn. 13 C 422/1999-715: I. určil, že nebohý K. H., narodený XX. A. XXXX, ktorý zomrel dňa X. O. XXXX, bol ku dňu svojej smrti vlastníkom pozemkov, nachádzajúcich sa v katastrálnom území A. R. Ž., okres R. U., ktoré patria do dedičstva po ňom, a to:

- pozemkov, pôvodne zapísaných v pozemkovoknižnej vložke číslo XXX,
- pod parcelným číslom 2093/3 (roľa ) o výmere 686 m<sup>2</sup>,
- parcelné číslo 2094/7 (lúka) o výmere 4017 m<sup>2</sup>,

· parcelné číslo 2094/8 (lúka) o výmere 3225 m<sup>2</sup>,  
· parcelné číslo 2095/5 (roľa) o výmere 1302 m<sup>2</sup>,  
ktoré sú v súčasnosti zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX,  
· pod parcelným číslom 2093/3 (orná pôda) o výmere 578 m<sup>2</sup>,  
· parcelné číslo 2094/7 (trvalé trávnaté porasty) o výmere 3954 m<sup>2</sup>,  
· parcelné číslo 2094/8 (trvalé trávnaté porasty) o výmere 1037 m<sup>2</sup>,  
· parcelné číslo 2095/5 (orná pôda) o výmere 1302 m<sup>2</sup>,  
a to v celosti namiesto žalovanej 9/,  
- pozemku pôvodne zapísaného v pozemkovoknižnej vložke číslo XXXX,  
· pod parcelným číslom 5814 (roľa) o výmere 1690 m<sup>2</sup>,  
ktorý je v súčasnosti zapísaný v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX,  
· pod parcelným číslom 5814 (orná pôda) o výmere 1690 m<sup>2</sup>,  
a to v celosti namiesto žalovaných 5/ až 8/,  
- pozemkov pôvodne zapísaných v pozemkovoknižnej vložke číslo XXXX,  
· pod parcelným číslom 2094/1 (lúka) vo výmere 565 štvorcových siah,  
· pod parcelným číslom 2094/2 (lúka) vo výmere 595 štvorcových siah,  
ktoré sú v súčasnosti zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX,  
· pod parcelným číslom 2094/1 (trvalé trávnaté porasty) o výmere 6102 m<sup>2</sup>,  
· pod parcelným číslom 2094/2 (trvalé trávnaté porasty) o výmere 5665 m<sup>2</sup>,  
a to v podiele 1/3 namiesto žalovaných 5/ až 8/, II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol, III. žalobu proti žalovaným 2/ a 3/ zamietol a IV. rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že K. H. zomrel dňa X. O. XXXX. Bol otcom žalobcov 1/, 3/ a 4/ a manželom žalobkyne 2/. Do Československej republiky do A. R. Ž. sa prisťahoval z obce Bakonycsernye v Maďarsku na základe Dohody medzi Československom a Maďarskom o výmene obyvateľstva pod číslom 145/1946 Zb. v období po 2. svetovej vojne v rokoch 1946 až 1948. Výmerom o prúdele do vlastníctva Osídľovacím úradom pre Slovensko v Bratislave z 2. decembra 1949 č. 3468-155/925/1949 (ďalej len „výmer o prúdele“) mu boli pridelené nehnuteľnosti osôb, ktoré boli presťahované do Maďarska na základe vyššie uvedenej dohody. Pôvodným vlastníkom týchto nehnuteľností, S. Z. a X. Z., rod. P., vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam zaniklo na základe ustanovenia čl. VII. medzistátnej dohody číslo 145/1946 Zb. Na základe tejto dohody nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam štát a ten ich ako vlastník následne výmerom o prúdele prideliť do vlastníctva K. H. Výdanie výmeru o prúdele malo konštitutívne účinky z hľadiska prevodu vlastníckeho práva z Československej republiky na poručiťa. K. H. zostal až do svojej smrti vlastníkom uvedených nehnuteľností. Dedičmi po ňom sú žalobcovia 1/ až 4/. Naliehavý právny záujem [§ 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“)] je v tom, že žalobcovia v prípade úspechu budú po K. H. dedit'. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcov, pokiaľ ide o nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na LV číslo XXXX a XXXX, katastrálne územie A. R. Ž.. Uvedené nehnuteľnosti nadobudol predmetným výmerom o prúdele právny predchodca žalobcov a v súčasnej dobe sú aj uvedené na týchto listoch vlastníctva. Nehnuteľnosti na LV číslo XXXX vlastní právna predchodkyňa žalovanej 9/ a nehnuteľnosti na LV číslo XXXX vlastní právny predchodca žalovaných v 7/ a 8/ a žalovaní 5/ a 6/. Súd vyhovel žalobe aj v časti nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie A. R. Ž., parcelné číslo 2094/1 o výmere 6102 m<sup>2</sup> a parcelné číslo 2094/2 o výmere 5665 m<sup>2</sup>, pretože aj tieto parcely, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva, sú totožné s parcelami, ktoré boli K. H. pridelené výmerom o prúdele. Žalobu proti žalovaným 2/ a 3/ zamietol, lebo nemal preukázané, že by boli vlastníckymi žalovaných parciel. Zamietol tiež žalobný návrh v časti nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, pretože žalobcovia sa v poslednej úprave petitu domáhali pozemkov z PK vl. č. XXXX, pričom právny predchodca žalobcov dostal prúdelom pozemky vo vl. č. XXXX. Parc. č. 2092/1 sa na LV č. XXXX nenachádza. Žalobcovia žiadali parc. č. 2095/1 vo výmere 1776 m<sup>2</sup>, avšak jej výmera je 1766 m<sup>2</sup>. Zamietol aj žalobu k časti nehnuteľností z LV č. XXXX, pôvodne zapísaných v PK vl. č. XXXX a XXXX, lebo tieto pozemkovoknižné vložky neboli predchodcovi žalobcov Výmerom pridelené a navyše výmera pri parc. č. 2338/5 v uznesení o zmene petitu o veľkosti 29 547 m<sup>2</sup> nesúhlasí s výmerou na liste vlastníctva, ktorá je 29 180 m<sup>2</sup>. Zamietol aj žalobu k parc. č. 2339/5, lebo také parcelné číslo z PK vl. č. XXXX a XXXX nebolo výmerom o prúdele pridelené. O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o nich rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Na odvolanie žalobcov 1/ až 4/ Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 22. apríla 2015 sp. zn. 25 Co 255/2013 napadnutý rozsudok v zamietajúcich častiach veci samej zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že žalobe vyhovel. Zmeňujúci výrok odôvodnil tým, že súd prvej inštancie v zásade správne zistil tie skutočnosti, že K. H. ml., R. XX. A. XXXX bol presídlený z Maďarskej republiky na Slovensko a výmerom o prúdele pre kat. územie A. R. Ž. mu boli na základe Dohody o výmene obyvateľstva medzi Československom a Maďarskom, a to z obce Bakonycsernye na územie Československej republiky do A. R. Ž. v zmysle zákonných ustanovení pridelené do vlastníctva nehnuteľnosti po bývalých vlastníkoch, presídlencoch S. Z. a X. Z., rod. P. Títo naopak boli presťahovaní do Maďarska, pričom boli aj v zozname osôb presídlených do Maďarska, ako to vyplýva z oznámenia Okresného úradu Nové Zámky, odbor financie z 2. februára 2001, a to S. Z. a manželka X. Z., rod. P. so synmi S. a W.. Bolo potom treba vychádzať z Dohody medzi Československom a Maďarskom o výmene obyvateľstva uverejnenej v Zbierke zákonov pod č. 145/1946, pričom podľa jej čl. VII vlastnícke právo presťahovaných osôb k im prináležiacim nehnuteľnostiam prechádza na štát ich doterajšieho bydliska. Z uvedeného vyplýva, že vlastnícke právo ku všetkému nehnuteľnému majetku, ktorý vlastnili S. Z. a manželka X. Z., rod. P., realizáciou dohody o výmene obyvateľstva a ich presťahovaním do Maďarska nadobudol Československý štát a naopak, vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré mal K. H. K. v Maďarsku, prešlo do vlastníctva Maďarskej republiky. Nemohlo teda platne dôjsť k prededeniu nehnuteľností patriacich pozemkovoknižným vlastníkom neb. S. Z. a X. Z., rod. P., pretože vlastníkom týchto nehnuteľností bol už výlučne štát. Všetky dedičské rozhodnutia sú preto právne nultné a na ich základe nemohli dedičia - žalovaní v tomto konaní nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Bolo potrebné vychádzať z výmerov o prúdele do vlastníctva K. H. I. ml. Je síce pravdou, že vo výmere o prúdele do vlastníctva W. Q. a manželke C. boli pridelené nehnuteľnosti, okrem iného aj pozemkovoknižná vložka č. XXXX parc. č. 2092/1, 2094/1, 2094/2 a 2095/1. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že chyby, ktoré nastali pri vystavovaní výmerov, boli opravené, pričom na výmere nehnuteľností pre jednotlivých prídelcov sa nič nemenilo. Žalobcovia preukázali svoje právne nástupníctvo po K. H. K., pričom pri niektorých parcelách tak, ako je to v konaní uvedené, došlo len k bežnej zrejmej nesprávosti v písaní, najmä pri označení parciel a ich výmerách. V tom istom katastrálnom území nemôže byť tým istým parcelným číslom zároveň označená iná parcela, lebo každá parcela je jedinečná a má svoje vlastné parcelné číslo, rovnako tak vložka, v ktorej je táto parcela zapísaná; nemôžu existovať dve rovnaké čísla pozemkovoknižných vložiek. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 4 O.s.p.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalovaní 10/ a 11/ s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), nebol dostatočne zistený skutkový stav a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené. Z týchto dôvodov žiadali napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie; zároveň žiadali o odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku. Dovolatelia namietali nesprávne zistený skutkový stav odvolacím súdom, ku ktorému dospel na základe vykonaného doplnenia dokazovania archívnymi listinami (konceptom výmeru o prúdele, výkazom o majetku prílohou č. 1 k zápisnici zo 16. novembra 1949, konceptom rozhodnutia finančného odboru rady KNV Nitra z 30. júla 1956, zápisnicou o odovzdaní majetku zo 16. novembra 1949 osídlencovi K. H. K., výkazom nehnuteľného majetku vysídlenca S. Z. a O. W. P., prílohou č. 1 k výkazu nehnuteľného majetku, prílohou č. 3 k zápisnici z 25. novembra 1949, výkazom zvyšku majetku po S. Z. a X. P., ohlasovacím listom o oprave chybných čísel, parciel, o oprave výmeru s vyšetrovacími náčrtkami), o ktorých tvrdia, že nemajú právnu silu, pretože ide o pracovné materiály, koncepty, na základe ktorých bol vydaný výmer o prúdele, ktorý je jediným, výlučným hodnoverným a vkladu schopným dokladom. Poukázali na právny názor vyslovený Krajským súdom v Nitre v rozsudku z 13. decembra 2006 č. k. 5 Co 2013/2005-447 ako i na právny názor odbornej komisie zloženej zo zástupcov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ministerstva financií Slovenskej republiky, Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Ministerstva poľnohospodárstva a výživy Slovenskej republiky a Slovenského úradu geodézie a kartografie z porady konanej 12. mája 1992 k problematike vlastníckych vzťahov k pôdohospodárskym nehnuteľnostiam prideleným v pozemkových reformách v období po roku 1945, podľa ktorých koncepty a návrhy nie sú hodnovernými dokladmi o vlastníctve

nehnuteľností. V prípade, že pôvodné listiny neobsahujú presné označenie pridelených nehnuteľností, t. j. chýbajú parcelné čísla alebo nie je uvedená presná výmera pridelu, možno vykonať zápis do evidencie nehnuteľností až po predložení geometrického plánu, ktorého vyhotovenie zabezpečí na vlastné náklady navrhovateľ zápisu. Uviedli, že K. H. bol výmer o prúdele vydaný 2. decembra 1949. Tento výmer o prúdele neobsahuje parcelu č. 2338/5 a nie je uvedený ani v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX ani č. XXXX pre obec A. R. Ž.. Za dôležitú považujú skutočnosť, že pozemkovoknižná vložka č. XXXX pre obec A. R. Ž. bola podľa zápisu v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX, uvedeného v časti B pod por. č. 6, založená až v roku 1955, teda 6 rokov po vydaní predmetného výmeru o prúdele. Z uvedeného vyplýva, že parcela č. 2338/5 nebola a ani nemohla byť týmto výmerom o prúdele daná do vlastníctva právneho predchodcu žalobcov. Navyše parcela č. 2338/5 je v súčasnosti v katastri nehnuteľností evidovaná Okresným úradom Nové Zámky na LV č. XXXX ako orná pôda o výmere 29 180 m<sup>2</sup> a nie 29 547 m<sup>2</sup>, ako je to uvedené v rozsudku odvolacieho súdu.

4. Žalobcovia 1/ až 4/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu považujú za vecne správny v celom rozsahu a podané dovolanie žalovaných 10/ a 11/ za účelové, v celom rozsahu nedôvodné. Žalobcovia sú toho názoru, že odvolací súd v napadnutom rozsudku rozhodol po právnej stránke správne, vykonal rozsiahle dokazovanie postačujúce pre rozhodnutie vo veci a rozsudok náležite a podrobne zdôvodnil. Z týchto dôvodov žalobcovia žiadali dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

5. Dovolanie bolo podané 28. augusta 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné, nie však dôvodné.

7. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v prelomení právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, uskutočnení dovolacieho prieskumu a vydaní (pre dovolateľa) priaznivého rozhodnutia. Dovolanie podané do 30. júna 2016, v prípade ktorého podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania ani pre odmietnutie dovolania, vyvolalo procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalovaných 10/ a 11/ bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov civilného procesného práva o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 C.s.p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 C.s.p.). Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (por. tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

9. Podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

10. V danom prípade je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvej inštancie. Prípustnosť dovolania proti tomuto rozsudku vyplýva z § 238 ods. 1 O.s.p.

11. V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 ods. 1 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzujú len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

12. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p., zaoberal sa najskôr dovolací súd otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Žalovaní 10/ a 11/ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. v dovolaní netvrdili a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

13. Z obsahu dovolania žalovaných 10/ a 11/ vyplýva, že ako dovolací dôvod výslovne uplatňujú nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), nedostatočné zistenie skutkového stavu, nedostatočné odôvodnenie a nepresvedčivosť napadnutého rozhodnutia.

14. Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že námietka žalovaných 10/ a 11/ týkajúca sa nedostatočnej odôvodnenosti a nepresvedčivosti (nepreskúmateľnosti) písomného vyhotovenia rozhodnutia odvolacieho súdu, nie je dôvodná.

15. Súčasťou práva na spravodlivé konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uviedol, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Aj podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní

skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo na spravodlivé súdne konanie (m. m. III. ÚS 209/04, IV. ÚS 112/05).

16. Podľa názoru dovolacieho súdu rozhodnutie odvolacieho súdu zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Odvolací súd v zmeňujúcej časti svojho rozhodnutia odôvodnil, prečo bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 220 O.s.p. zmeniť. Doplnil dokazovanie listinami uloženými v archívnom fonde Oblastného osídľovacieho úradu v Nových Zámkoch, vysvetlil, prečo nemohlo platne dôjsť k prededeniu nehnuteľností patriacich pozemkovoknižným vlastníkom neb. S. Z. a X. Z., rod. P.. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že chyby, ktoré nastali pri vystavovaní výmerov, boli opravené, pričom na výmere nehnuteľností pre jednotlivých prídelcov sa nič nezmenilo. Rozhodnutie odvolacieho súdu nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože odvolací súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení ani nepoprel ich účel a význam.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k názoru, že skutkové a právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaných 10/ a 11/. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (I. ÚS 188/06).

18. Dovolací súd vyššie uvedené dopĺňa poukázaním na záver ústavného súdu, podľa ktorého „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.“ (viď IV. ÚS 196/2014).

19. Pokiaľ žalovaní 10/ a 11/ v dovolaní namietajú tiež nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. Podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 dovolateľ musel v zmysle § 241 ods. 1 veta prvá O.s.p. v dovolaní popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje jeho opravný prostriedok, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáhal. Pre zákonu zodpovedajúce uplatnenie dovolacieho dôvodu nie je postačujúce, keď dovolateľ v dovolaní len vo všeobecnosti označí niektorý z dovolacích dôvodov uvedených v § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. (napr. tým, že poukáže na označenie ustanovenia zákona alebo odcituje jeho text). Ustanoveniu § 241 ods. 1 O.s.p. zodpovedá a ním uloženej osobitnej náležitosti dovolania vyhovuje len také dovolanie, v ktorom sa konkrétne uvádza, z ktorých dôvodov sa napáda rozhodnutie odvolacieho súdu. Predpokladom toho je, že dovolateľ popíše (špecifikuje) okolnosti, z ktorých usudzuje, že určitý dovolací dôvod je daný, a že dostatočne konkrétne uvedie, v čom podľa jeho názoru spočíva nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak dovolateľ podáva dovolanie z dôvodu uvedeného v § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., nestačí len samotné poukázanie na označenie (alebo text) tohto zákonného ustanovenia; nevyhnutnou náležitosťou dovolania je v takomto prípade vymedzenie, ktorý právny záver a z akých dôvodov nepovažuje dovolateľ za správny. Pokiaľ v dovolaní chýba táto

(osobitná) náležitosť, nie je (vzhľadom na viazanosť dovolacieho súdu uplatneným dovolacím dôvodom) vymedzený obsah prieskumnej činnosti dovolacieho súdu a rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním nie je možné preskúmať z hľadiska opodstatnenosti takto „uplatneného“ dovolacieho dôvodu (4 Cdo 6/2017).

21. Dovolatelia síce formálne namietajú existenciu tohto dovolacieho dôvodu, obsahovo ale ničím nevysvetlili, aký omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav majú na mysli, ktorý právny predpis nepoužil odvolací súd správne, alebo ktorý nesprávne interpretoval, alebo ktoré nesprávne závery vyvodil zo správnych skutkových záverov. Ak dovolatelia v dovolaní namietajú: nesprávne zistený skutkový stav odvolacím súdom, ku ktorému dospel na základe vykonaného doplnenia dokazovania archívnymi listinami, o ktorých tvrdia, že nemajú právnu silu, pretože ide o pracovné materiály, koncepty, na základe ktorých bol vydaný výmer o prídele; výmer o prídele vydaný 2. decembra 1949 neobsahuje parcelu č. 2338/5 a nie je uvedený ani v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX ani č. XXXX pre obec A. R. Ž.; pozemkovoknižná vložka č. XXXX pre obec A. R. Ž. bola podľa zápisu v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX, uvedeného v časti B pod por. č. 6, založená až v roku 1955, teda 6 rokov po vydaní predmetného výmeru o prídele; parcela č. 2338/5 nebola a ani nemohla byť týmto výmerom o prídele daná do vlastníctva právneho predchodcu žalobcov; parcela č. 2338/5 je v súčasnosti v katastri nehnuteľností evidovaná Okresným úradom Nové Zámky na LV č. XXXX ako orná pôda o výmere 29 180 m<sup>2</sup> a nie 29 547 m<sup>2</sup>, ako je to uvedené v rozsudku odvolacieho súdu, len konštatujú nesprávne a nedostatočne zistený skutkový stav. Tým, že v dovolaní neuviedli okolnosti, z ktorých vyvodzujú nesprávnosť právneho posúdenia veci odvolacím súdom, sami znemožnili dovolaciemu súdu preskúmať správnosť rozsudku odvolacieho súdu z hľadiska právneho posúdenia veci, na ktorom spočíva jeho rozhodnutie.

22. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu vyvodil odvolací súd zo skutkových zistení nadobudnutých v procese dokazovania správne právne závery. Dovolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia (bod 2. tohto rozsudku najvyššieho súdu) s tým, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje.

23. Z dôvodov vyššie uvedených dospel najvyšší súd k záveru, že žalovaní 10/ a 11/ podali dovolanie, ktoré síce vyvolalo procesný účinok umožňujúci uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu (§ 470 ods. 2 CSP v spojení s § 238 ods. 1 O.s.p.), neopodstatnene ním ale napadli rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nespočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

24. Najvyšší súd preto dovolanie žalovaných 10/ a 11/ zamietol ako nedôvodné podľa § 448 CSP.

25. Žalobcovia 1/ až 4/ boli v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešní (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol im nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.